

Львівська № 7. телефон 273-06

г. Львов, пл. Восстания № 7. телефон 273-06

1956 г.

Таємно

№ 105/6

ПЕРШОМУ СЕКРЕТАРЮ ЛЬВІВСЬКОГО ОБКОМУ
КП УКРАЇНИ

ГОВ. ГРУШЕЦЬКОМУ І.С.

16-20 травня 1961 р. судова колегія Львівського обласного суду розглянула справу та засудила по ст. 56 ч.І, 64 КК УРСР ЛУК"ЯНЕНКО Л.Г. до розстрілу, ВІРУНА С.М. до 12 років позбавлення волі, КАНДИБУ І.О. до 15 років позбавлення волі, ЛУЦКІВА В.С. та ЛІБОВИЧА О.С. кожного на 10 років позбавлення волі; по ст. ст. 19, 56 ч.І КК УРСР КІПНИВА І.З. та БОРОВНИЦЬКОГО Й.Ю. на 10 років позбавлення волі кожного.

ЛУК"ЯНЕНКО, ВІРУН, ЛУЦКІВ, КАНДИБА, ЛІБОВИЧ визнані винними в тому, що зрадили БАТЬКІВЩИНІ-Союзу РСР, створили ворожу націоналістичну організацію-Українську робітничо-селянську спідку /УРСС/, яка ставила своєю метою боротьбу проти радянського державного і суспільного ладу, КПРС і марксистсько-ленінської теорії, за відірвання Української РСР від Союзу РСР і створення т.з. "самостійної" України.

КІПНИВ І БОРОВНИЦЬКИЙ засуджені за те, що одержали від членів УРСС програму цієї ворожої націоналістичної організації, читали та переховували програму УРСС як зброя та засоби вчинення такого особливо небезпечного

2.- 395

... як зрада Батьківщини-Совоу РСР, відірвання Української РСР від Совоу РСР і створення т.з. "самостійної" України.

На час притягнення до кримінальної відповідальності ЛУК'ЯНЕНКО та КАНДИБА були членами обласної колегії адвокатів, КИЖІВ ніде не працював, являвся членом бюро Радохівського оско, ВІРУН-заст. начальника Радохівської заготконтори, КЛИМ-Закізначному райвідділі міліції, а БОРОВНИЦЬКИЙ-слідчим Тернопільської райпрокуратури.

ЛУК'ЯНЕНКО Л.Г., будучи вороже антирадянськи настроєний, з 1957 р. виношував ідею відриву Української РСР від Совоу РСР, підриву авторитету КПРС, зводив наклепи на теорію марксизму-ленінізму.

Знаючи про розгром українських організацій націоналістів і зокрема організації українських націоналістів /ОУН/ в Західних областях Української РСР після Великої Вітчизняної війни, і надіючись знайти сприятливе середовище для своєї ворожої діяльності, ЛУК'ЯНЕНКО Л.Г. добився призначення на роботу в Львівську область. ЛУК'ЯНЕНКО Л.Г. в час праці в Радохівському районі зв'язався в злочинний зв'язок з ВІРУНОМ С.М., який антирадянськи настроєний, з яким в 1959 р. домовився про створення націоналістичної організації-Українська робітничо-селянська спілка /УРСС/.

Програму УРСС пізніше склав ЛУК'ЯНИЧКО Л.Г.
 Як видно з програми, УРСС своїм завданням ставила:
 боротьбу проти радянського державного ладу і суспільного
 устрою, проти КПРС і радянського уряду, за відрив Української
 РСР від Союзу РСР і створення т. зв. "самостійної" України
 в програмі зводився наклеп на КПРС і теорію марксизму-ленінізму,
 грубо фальсифікувалась історія України, оправдувалась
 діяльність бунтарського націоналістичного підпілля, в програмі
 вказувалось на глибоку конспіративність всієї діяльності
 УРСС.

ЛУК'ЯНИЧКО Л.Г. та ВІРУН С.М. погодили між собою текст
 програми УРСС. ЛУК'ЯНИЧКО Л. Г. на друкарській машинці
 віддрукував текст програми і разом з ВІРУНОМ С.М. розгорнув
 організаційну роботу по розширенню УРСС, втягли в її склад
 КАНДИБУ І.О., ЛУЦКІВА В.С., ЛІВОВИЧА О.С.

Будучи членами УРСС і розділяючи її програму, ЛУК'ЯНИЧКО,
 ВІРУН, КАНДИБА, ЛУЦКІВ, ЛІВОВИЧ між собою вели розмови на
 антирадянські теми, підбирали з нестійких людей і бунтарських
 членів ОУН осіб для вербовки в УРСС, роз'яснювали програму
 УРСС іляжи її реалізації.

З метою розробки форм і методів боротьби проти
 Радянського ладу, активізації ворожої антирадянської націона-
 лістичної діяльності, 6 листопада 1960р. в м. Львові на квартирі
 КАНДИБИ було проведено збори керівних учасників УРСС, в
 роботі яких взяли участь ЛУК'ЯНИЧКО Л.Г., ВІРУН С.М.,
 КАНДИБА І.О., ЛУЦКІВ В.С.

4.- 398

На зборищі була обговорена програма УРСС, завдання та методи боротьби організації.

В виступах на зборищі ЛУК^ЯНИЧЕНКО, ВІРУН, КАЦІБІБА, ЛУЦІВ РР від Союзу РСР, на зборищі робились наклепи на теорію марксизму-ленінізму, на данному етапі учасники зборища особливу увагу приділяли організаційним питанням, розширенню організації і створення осередків на підприємствах, установах, районах і областях Української РСР, ЛУЦІВ закликав до посилення роботи в армії і збройної боротьби проти радянського ладу.

Друге зборище учасників УРСС було призначене на 22 січня 1961 р., але не відбулося в зв'язку з арештом 11 керівників.

Таким чином, ЛУК^ЯНИЧЕНКО Л.Г., ВІРУН С.А., КАЦІБІБА І.О., ЛУЦІВ В.С., ЛІБОВИЧ О.С. зрадили Батьківщині-Союзу РСР, створили ворожу націоналістичну організацію УРСР, ставили своєю метою боротьбу проти радянського державного ладу, КПРС і її марксистсько-ленінської теорії, відірвання Української РСР від Союзу РСР і створення так званої "самостійної" України.

КІПІНИ І БОРОВНИЦЬКИЙ від членів УРСС перший-ЛІБОВИЧА, а другий-КАЦІБІБИ одержали тексти програми УРСС, задекларували про їх антирадянську суть і таку що направлена проти радянської держави і КПРС, читали програму і переходили на знаряддя і засоби вчинення злочину направленого на зраду Батьківщині-Союзу РСР, відірвання Української РСР від Союзу РСР і створення так званої "самостійної" України.

398

засуджені ЛУК "ЯНЕНКО та ВІРУН ствердили в судовому
засіданні, що серед працівників райкому партії в 1958-1959р.р.
підприємств про недоліки в управлінні сільським господарством та
сільськогосподарством, які переростали в антирадянські розмови, по
деяких розмовах були присутні секретарі РК КП України ЗІНКЕВИЧ та
ІВАНЮК, працівники райкому БАБІЧ та ДІВЯТОВ.

На збори 8.XI.1960р. коли обговорювалась програма
партії УРСР був присутній слухач Львівської партколки ВАДУК.

Звертає на себе увагу та обставина, що члени УРСР для
свої націоналістичної роботи використовували газету "Наше
слово", яка видається в Варшаві і в офіційному порядку в СРСР
передплата на цю газету не може проводитись.

Для виписки газети "Наше слово" використовувався як один
протекти для вербовки в УРСР.

Передплата на газету проводилась через працівника
історичного музею КРАСОВСЬКОГО, який для цього використовував
свої гроші /КРАСОВСЬКИЙ є кореспондентом газети "Наше слово"/
з грошів редактора цієї газети ШЕРБІНИ. Остаточні розрахунки
в радянській валюті між КРАСОВСЬКИМ та редактором газети
"Наше слово" ШЕРБІНОЮ проводились в м. Львові в час приїзду
КРАСОВСЬКОГО в відпуск в Союз РСР.

Характерно, що КРАСОВСЬКИЙ оформляв підписку не лише
в громадянам різних областей УРСР, а інших республік /ДОНЕЦЬКА
ОБЛАСТЬ/, громадянам США.

КРАСОВСЬКИЙ сам читав програму УРСР, давав для читки
особам.

Серед підписчиків на газету "Наше слово" є ряд
відоміть працівників, особливо науковців /список додається/.

Засуджений по справі КІПІШ це в 1939 р. на території
вступив ОУН, в червні 1941 р. і в складі похідної
ОУН перейшов державний кордон СРСР на території Львівської,
Тернопільської, Вінницької, Кіровоградської,
Хмельницької областей вів роботу по створенню оунівських
груп. В 1945 р. КІПІШ в порядку переселення перейшов в
СРСР і з 1949 р. працював в міліції на охороні обкому
України та філіалу музею В.І. ЛЕНІНА.

Серед своїх однодумців і громадян вів розмови про життя
і побут окремих працівників обкому КІ України.

З метою організації осередків УРСС члени УРСС
організували переписку з рядом осіб із Волинської, Ровенської,
Тернопільської, Хмельницької, Чернівецької, Житомирської, Чернігів-
ської, Полтавської та інших областей УРСР.

Процес над учасниками УРСС проходив в закритому судовому
суді в м. Львові.

ГОЛОВА
Львівського облсуду

/С.РУДИК/